

Cardinal Stritch University:

Jeg, Britt-Ellen Berntsen, reiste på utveksling til Cardinal Stritch University (CSU) for to semestre det siste året av min lærerutdanning (GLU1-7). Jeg er veldig glad jeg valgte to semestre, da jeg trivdes veldig godt både med fag og sosialt, og ett semester hadde definitivt vært for kort.

Da jeg ankom ble jeg hentet på flyplassen av den internasjonale veilederen der, som jeg hadde hatt kontakt med i forkant via epost. Hun tipset meg om ett par gode spisesteder i nærheten, og hjalp meg med å finne frem til min nye hybel. Jeg ankom noen dager før dagen for innflytting, men Stritch er veldig fleksibel på når internasjonale studenter kan flytte inn. Jeg er glad jeg kom en uke tidlig, da jeg fikk bli litt kjent med nærområdet før skolestart.

Begge semestrene bodde jeg på enerom ved Clare Hall. Clare hadde 3 etasjer, med 3 haller (west, center, east), hvor hver hall var skilt i gutter og jenter. Badet hadde ca. fem toalett, tre dusjer og to badekar, og jeg opplevde aldri at det var hverken dokø eller dusjkø. Det var en del festing på noen rom, og jeg opplevde at inspektørene overså det så lenge at døren til rommet var lukket og det ikke var for mye støy – det var egentlig ikke lov å feste på Clare, mens det var tillatt på Assisi (fordi Assisi ikke hadde “freshmen”, som for det meste var

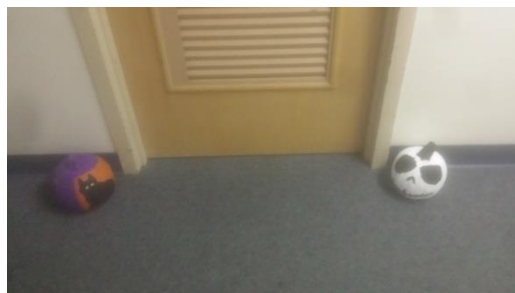
mindreårige).

Når man bor ved Clare Hall må man ha en såkalt “meal plan”, som vil si at man får tre måltider enten daglig eller 5 dager i uken. Jeg anbefaler daglig, da det bare er 300,- forskjell mellom de to måltidsplanene. Kjøkkenet på Clare opplevde jeg som ganske dårlig – der manglet alt mulig rart, bl.a. stekepanne. Assissi har et veldig godt kjøkken, som jeg etter hvert som jeg fikk venner der tok i bruk spesielt i ferier da “meal plan” ikke var aktiv og kafeteriaen/Unionen var stengt. På kafeteriaen betalte man en fast sum (eller dro studentkortet) for å komme inn, og spiste så av det som var der til man var mett. Mens på “Unionen” – den andre plassen man kunne gå for å spise – var der mat å kjøpe, og med “meal plan” kunne man bruke opp til 5 dollar der. Som vegetarianer var jeg veldig glad for at de hadde 3-4 forskjellige valg på Unionen, mens kafeen var ofte mer et sjansespill (av og til var der noe proteinrikt, andre ganger bare grønnsaker).

Det var opplegg og aktiviteter nesten hver uke, noen via universitetet og andre via Assissi og Clare Hall. Noe av det jeg var med på var flere kinovisninger, Handballkamp ute, laser tag, skøytebanetur, tur med båt rundt Milwaukee elven downtown og kanotur langs elven, museumstur, gresskarmaling (Halloween).

Ved Thanksgiving, ble de internasjonale studentene invitert til å tilbringe tid med en familie til en ansatt (som hadde meldt seg opp til å ta imot noen). Jeg syntes det var veldig fint å få oppleve Thanksgiving på denne måten. Andre vet jeg ble invitert av venner til å bli med dem hjem til familien deres. Der var også en “Interfaith”

gruppe som møttes for å snakke om sin tro, hvor der var flere forskjellige troende – muslim, jøde, kristen, osv. Jeg var ikke med på noen møter, men snakket med noen som syntes det var veldig interessant å høre andre snakke om sin tro når den var veldig forskjellig fra deres egen, og at alle der

var veldig åpne. Det opplevde jeg litt av når jeg meldte meg på en alternativ høstferie (Alternative Spring Break) i vårsemesteret, kalt “Caring for Creation”. Jeg tenkte ikke over at det var en kristen gruppe, men de tok meg til seg på tross av at jeg ikke var kristen, og var både åpen og interessert i å høre på hva jeg trodde. Vi dro til Nashville, hvor vi arbeidet med diverse veldedige gjøremål. Vil du vite mer, besøk: <https://stritchasb2016.wordpress.com>

sosialt: Judo, fordi jeg er interessert i kampsport. Jeg tok faget som ekstra credits, da HiØ nok ikke godkjenner det som samfunnsfag eller K+H som er de fagene jeg tok ved Stritch.

Ved grunnskolelærerutdanningen 1-7 er det lagt opp til at man har utveksling og valgfag siste året, og sånn sett fikk jeg velge relevante fag. Det var et puslespill å sette sammen fagene, spesielt da der ikke var så mange fag som kunne gå under K+H, men HiØ var fleksibel, og CSU var veldig hjelpsomme. En av tingene jeg virkelig satte pris på ved CSU var at det var god hjelp å få både fra professorer og veiledere, og kunne ikke en hjelpe spurte de hverandre til det var funnet en løsning. Et eksempel var når jeg hadde et fag for lite i K+H (jeg måtte ha minst 15credits for at HiØ ville godkjenne faget), og den internasjonale veilederen min ikke helt visste om jeg kunne ta et senior seminar (et 400-kurs kun for sisteårsstudenter), og jeg tenkte at da måtte jeg lete etter hvem jeg måtte spørre om det. I stedet tok hun meg med til en medveileder (veiledere var stort sett samlet i kontorer i et område kalt “one stop”), fikk vite hvem vi måtte kontakte for det, og jeg fikk sent avgårde en epost hvor jeg forklarte mitt problem med et manglende fag. Ett par andre ting jeg likte var at studentene ble oppfordret til å komme å snakke med professorene i deres kontortid, og at CSU ikke var så stor – 3000 elever totalt, mener jeg, hvilket er mindre enn HiØ. Den minste klassen jeg var i var vi åtte studenter, og den største var vi noen og tyve.

Jeg tok kunstfagene “Typography”, “Bits, Bitmaps, and Bugsey”, “Photography”, “Fine Art Methods” og “Senior Seminar”. Jeg hadde lyst til å ta noen av 100-fagene, men lærte at de ikke ble godkjent av HiØ, men på grunn av at jeg virkelig liker historie, og at jeg virkelig likte professoren i det ene faget jeg begynte i, tok jeg “Ancient Art History” som ekstra credits første semester. “Fine Art Methods” var nok det faget som var mest relevant i forbindelse med K+H i forbindelse med å være lærer, og jeg følte jeg lærte mye om hvordan man kan ta i bruk K+H i andre fag, og være mer kreativ som lærer. Jeg lærte også noen teorier fra bl.a. Beranice McCarthy som jeg følte var veldig relevant som en blivende lærer. Professorene mine i alle kunstfagene følte jeg jeg fikk et godt forhold til, og jeg føler jeg

Stritch hadde flere klubber, og en dag hvor disse ble presentert og man kunne melde seg på i begynnelsen av semesteret. Jeg meldte meg opp i den internasjonale klubben, sorority (kvinner), og LARP klubb, men der var også en tennis-, handball-, basketball-, og fotballklubb, fraternity (menn), bowling, programming (for å planlegge aktiviteter), golf, og sikkert mange flere. Å finne noe å være sosialt i var ikke et problem. Andre semesteret meldte jeg meg også på et fag som var veldig

utviklet meg som en kreativ person i løpet av året. Jeg fikk også oppleve å få en del forbindelser, og ett par tilbud om praksis plass (internship) hvis jeg bestemte meg for å bli i USA.

Jeg tok samfunnsfaglige emner som mitt andre valgfag, hvor jeg hadde fagene historie fra 1500-1850, 1850-i dag (to fag, samme professor). Professoren var veldig flink til å bruke humor og **fortelle** historie. Vi hadde ingen bøker, så alt hun sa/presenterte var pensum. Vi hadde jevnlig oppgaver, hvor vi ofte måtte lese originale tekster, og der var 4 prøver i løpet av semesteret, og eksamen var den 4. prøven som var alt stoffet fra 3. prøve til 4. (ikke hele semesteret). Jeg hadde også østasiatisk historie, med samme type prøver. Slik sett var stoffet vi måtte lære delt opp, og jeg følte jeg lærte mer slik. Det første semesteret mitt var disse historiske fagene, så jeg hadde historie fra 40 000 BCE til i dag. Det var veldig lærerikt, i forhold til å se sammenhenger mellom hendelser gjennom historien. Jeg tok også faget “Race and Ethnicity”, hvor det var interessant å lære hva andre og USA tenker om rase, og hvor stor vekt det er på det i USA. Jeg innså også at etter hvert blir det muligens mer aktuelt med slike samtaler i Norge også. Vi hadde også om fordommer, og ulike teorier på hvorfor mennesker liker å kategorisere. Noe av det jeg husker best, er en artikkel jeg leste fra en som skrev at det egentlig ikke er snakk om noe “raseforskjell” mellom mennesker, da det egentlig ikke er nok forskjell mellom oss til å si at vi er forskjellige raser (hvis man ser på betydningen av ordet “rase”). Grunnen til at vi har ulike hudfarger har kun å gjøre med at mennesket har tilpasset seg de forhold de lever i (som f.eks. at Skandinavere er lysere i huden fordi vi trenger mer sollys for å få D-vitamin).

Jeg kan anbefale å dra til Stritch fordi det er et universitet som ikke er så altfor stort, det er sosialt – spesielt hvis du bor på studenthjem (Clare eller Assissi), og der er mange klubber og sosiale aktiviteter en kan bli med på. Professorene og veilederne er enkle å komme i kontakt med/snakke med, og jeg opplevde at de var fleksible, løsningsorienterte, og hadde et godt system for å hjelpe studenter. Fagene hadde jevnlig vurderinger i stedet for én stor siste eksamen, dog der var til tider litt mye med 5 fag.

Jeg føler jeg hadde et stort utbytte av å ha utvekslet. Jeg fikk motbevist noen av mine tanker om Amerikanere, da de jeg møtte var intelligente, vennlige, og folk snakket med meg på busser og gater og var veldig imøtekommende. Jeg lærte nok en del mer engelsk enn jeg kunne fra før, spesielt i forhold til uttalelse, og jeg kan definitivt se for meg at utvekslingen min vil ha betydning for fremtidig arbeidsliv, både siden hovedfaget mitt er engelsk, men også fordi det å reise til andre land og å møte andre kulturer har noe å si for en persons utvikling og forståelse for kulturforskjeller. Fagene jeg hadde var mange flere og mye mer variert, både på godt og vondt, enn det var ved HiØ. Som jeg nevnte tidligere, føler jeg jeg fikk stort utbytte av fagene, og jeg føler også at jeg har lært noe om at mennesker er mennesker – uansett nasjonalitet. Det er ikke egentlig så stor forskjell på oss. Noen kulturelle, med det er interessant å lære om hvordan andre kulturer gjør ting. Under mitt opphold ved Stritch, ble jeg venner med flere internasjonale studenter, spesielt noen Koreanere. Jeg husker jeg stoppet opp når han ene, James, fortalte meg at Koreanere regner alder fra de er lagd, ikke fra fødsel – altså er de 9 mnd. “yngre”, på en måte. Det var et øyeblikk jeg tenkte, “ja, det er jo ikke nødvendigvis at man må regne fra fødselen”. Så, jeg opplever at kontakt med andre kulturer åpner øynene mine for hva jeg gjør i min egen kultur. En annen ting jeg innså, er at alle land er mer eller mindre nasjonalistiske i måten vi vinkler ting i media. Prøv å les norske nyheter fra en utenlandsk avis. Står det det samme som i den norske, og hva er forskjellig? Prøv og sammenlign norsk med Amerikansk. Amerikanske nyheter virker for meg veldig vinklet, men jeg fant ut at det er ofte norske nyheter også – men det er kanskje enklere å se det med andre land enn sitt eget?